

dens uværdige Tjenere gjøre — dermed er ikke sammenlignet paa dette Punkt, hvad den høitærede Minister gjør, jeg taler ikke om, at han er værdig eller uværdig — saaledes gaar det ogsaa her, at det, der her sker, kan have sine Følger og efter min Erfaring og Opfattelse ogsaa har de Følger, at den Sver, der tidligere har været for Forsvarsvæsenet nu i en meget betydelig Grad er svækket i en videre Kreds. Jeg ser nok, at den anden Opfattelse er gjentagen paa andre Steder, men jeg har nu den modsatte Anskuelse, at den Naade, hvorpaa man har grebet denne Sag an, har gjort Skade i en videre Kreds. Jeg skulde altsaa ligesom den første ærede Taler ikke være imod at give Bevillinger til de nødvendige Udgifter i Følge bestaaende Love, men Betingelsen er rigtignok den, at vi saa faae det Hele samlet paa Finantsloven, og at der ikke saa ved Siden deraf eksisterer, om jeg maa sige, en provisorisk Finantslovs for Forsvarsvæsenet.

Jeg har endnu kun et Par Bemærkninger at gjøre, og det er med Hensyn til de foreløbige Love, som den høitærede Conferencespræsident tillod sig at omtale. Han sagde, at der søvnedes Bevillinger til bestaaende Love og sigtede naturligtvis derved til Bevillingen til Gendarmeriet og andre Institutioner, som jeg ikke behøver at nævne, de ere saa bekendte for Alle. Men disse foreløbige Love bestaa nu paa 4de eller 5te Aar, og man kan jo ikke negte, at den Omstændighed, at de ikke ere komne ned til Votering i det andet Thing, staar i en besynderlig Kontrast til den tidligere konstitutionelle Opfattelse, en Opfattelse, jeg iøvrigt i Fjor var inde paa, og som jeg derfor kun skal henvise til. Jeg skal kun henvise til, hvad der tidligere er sagt derom, nemlig i Rigsdagstidenden for 1857, Till. B., Sp. 182 i Anledning af en foreløbig Lov om Foranstaltninger imod Kolera. I den Anledning har et Udvalg, hvori der sad Bruun og Vehmann, udtalt, at en foreløbig Lov ikke kan overleve en Rigsdagsamling. Jeg skal — og jeg haaber med den ærede Formands Tilladelse — opløse blot nogle Linier af, hvad en berømt Lærer i Statsret har sagt om det Spørgsmaal. ....

Første Viceformand (Bloung): Det forekommer mig egentlig ikke, at det vedrører

denne Diskussion, men hvis det kun er et kort Citat, skal jeg ikke lægge det ærede Medlem nogen Hindring i Veien.

Th. Nielsen: Den ærede Statsretslærer gjør gjældende, at dersom Ministeriet trækker det utilbørligt i Langdrag med at forelægge den provisoriske Lov, kan jo Folkethinget gjøre Ansvar gjældende. Men han tilføjer: „Ved Siden deraf vil ogsaa hvert af Rigsdagens Medlemmer have det i sin Magt at bøde paa Forsømmelsen ved at indbringe et Lovforslag af tilsvarende Indhold. Dettets Fortæstelse maa da have ganske samme Virkning, som Fortæstelsen af den af Regjeringsringen forelagte Lov“. Disse Udtalelser findes i Mogens Statsret, 2den Del, S. 178. Disse Ord ere tydelige, klare og rene, og da det nu er paa fjerde Aar, at de foreløbige Love bestaa uden at være komne til Votering i det andet Thing, og de tilmed i Aar ere forelagte paa saa sent et Stadium her i Thinget, at der næppe er Udsigt til, at de kunne naae derved, forekommer det mig nok, at det er noget ganske Siendommeligt at ville forlange, at der skal gives Bevillinger i Anledning af disse Love, og at man paa en Naade vil fremtvinge Bevillinger her paa Finantslovsforslaget til dem. Om en af disse foreløbige Loves Realitet, nemlig Gendarmeriloven, skal jeg kun gjøre den Bemærkning, at selv i det andet Thing har et Medlem af Høire, det ærede Medlem fra Fredensborg (Hage) udtrykkelig udtalt, at han ønskede, at denne Lov maatte blive taget tilbage, og jeg kan ikke negte, at naar man ser hen til, hvad Gendarmene koste, forekommer det mig nok, at det er en stærk Ønsken med Benge. For Ringløbing Amts Vedkommende have vi 52 Gendarmere og en hel Del Heste, medens vi før kun havde 3 Politibetjente, og da kom vi saamænd meget godt ud af det, jeg har da i hvert Fald ikke mærket til, at Ordenen er bleven bedre, efter at vi have faaet Gendarmene. For Hammerum Herreds Vedkommende var der tidligere een Politibetjent, nu er der 17 Gendarmere og flere Heste. Jeg tror nok, at det er en noget stor Flothed med Benge. Der er vist ikke Tvivl om, at der i den Henseende kunde spares Udskilligt, uden at vi komme til at lide derved. Jeg skjønner ikke bedre, end at det saa meget mere er nødvendigt, at man i